

Moartea și învierea

Pentru studiul din această săptămână, citește: Matei 5:22,29; Luca 8:54,55; Ioan 1:1-4; 5:28,29; 11:11,38-44.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Isus i-a zis: «Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.»” (Ioan 11:25)

Oamenii simt repulsie față de moarte, fiindcă au fost creați să trăiască și să nu moară niciodată. Moartea este un intrus. Ea nu ar fi trebuit să existe.

În timpul lucrării Sale pe pământ, Domnul Isus a arătat multă simpatie față de cei îndurerăți de pierderea celor dragi. Când a văzut-o pe văduva din Nain cum îl conducea la groapă pe singurul ei fiu, „I s-a făcut milă de ea și i-a zis: «Nu plânge!»” (Luca 7:13). El l-a consolat pe tatăl mâhnit de moartea fetiței sale de doisprezece ani, prin cuvintele: „Nu te teme, crede numai!” (Marcu 5:36). Când moartea îi lovește pe cei pe care îi iubim, inima Lui se umple de milă pentru noi și plânge împreună cu noi.

Dar vestea bună este că El face mult mai mult decât atât. El are putere asupra morții, fiindcă a biruit-o prin moartea și învierea Sa. El ține în mână cheile morții și promite să le dea viața veșnică tuturor celor care cred în El. Aceasta este cea mai măreață făgăduință care ne-a fost dată în Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că, dacă moartea ar avea ultimul cuvânt, viața și tot ce am realizat pe parcursul ei ar fi în zadar.

Un proiect pentru inima ta – Biruiește răul prin bine

„Pavel nu s-a avântat să-i mustre fățiș pe aceia care duceau o viață destrăbălată sau să le arate cât de odios era păcatul lor înaintea unui Dumnezeu sfânt. Ci, dimpotrivă, mai curând el a pus înaintea lor adevărata țintă a vieții și a căutat să întipărească în mintea lor învățăturile Învățătorului divin.” – *Ellen G. White, Faptele apostolilor*, p. 266

Meditează, roagă-te și acționează!

Vechiul Testament prezintă omul ca pe o ființă vie indivizibilă. Termenii ebraici traduși prin „făptură”, „suflet” și „duh” sunt tot atâtea moduri de a descrie, din diferite puncte de vedere, ființa umană în ansamblul ei. Pentru a descrie moartea, sunt folosite mai multe imagini, dintre care imaginea somnului reflectă cel mai bine concepția biblică despre starea morților (vezi Iov 3:11-13; 14:12; Psalmii 13:3; Ieremia 51:39; Daniel 12:2). Moartea înseamnă încetarea completă a vieții. Este o stare de inconștiență, în care omul nu mai are gânduri sau emoții, nu mai face nimic și nu mai are nicio relație cu nimeni (Eclesiastul 9:5,6,10; Psalmii 115:17; 146:4). Mai târziu însă, în vremea Domnului Isus, concepția aceasta despre om și despre moarte a fost influențată de concepția păgână dualistă a nemuririi sufletului, care s-a răspândit cu rapiditate în toată lumea cunoscută la data aceea.

1. Cum a descris Domnul Isus moartea prietenului Său Lazăr? Ioan 11:11

În ciuda numeroaselor pasaje de acest fel din Scriptură, mulți creștini susțin că Isus a crezut în nemurirea sufletului, deoarece El i-a spus tâlharului de pe cruce: „Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai” (Luca 23:43). În cele mai multe traduceri textul este redat astfel: „Adevărat îți spun, astăzi vei fi cu Mine în rai.” Înțelesul textului se poate schimba în mod semnificativ, în funcție de locul unde este pusă virgula. (Vechile manuscrise grecești ale Noului Testament nu au semne de punctuație.) Particula „că”, în unele versiuni în limba română, la fel ca virgula pusă după verbul *spun*, lasă să se înțeleagă că Domnul Isus și tâlharul ar fi mers în rai chiar în ziua aceea. Dar, dacă virgula este pusă după cuvântul *astăzi*, textul este o asigurare a mântuirii viitoare a tâlharului: „Adevărat îți spun astăzi, vei fi cu Mine în rai.” De fapt, cuvintele Domnului Isus subliniază asigurarea mântuirii, nu momentul intrării tâlharului în cer. Contextul confirmă această interpretare. În primul rând, tâlharul nu a cerut să fie mutat în rai imediat după moartea sa, ci a cerut doar ca Domnul să-și amintească de El când va veni în Împărăția Sa. În plus, la trei zile după aceea, Isus Însuși a declarat că nu Se suie încă în cer (Ioan 20:17). În concluzie, textul acesta nu susține că sufletele morților s-ar duce în rai după încetarea din viață.

Dacă am înțeles că moartea este ca un somn, de ce este important să înțelegem și învățătura despre înviere?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să recunoască faptul că învierea Domnului Hristos este o asigurare fermă pentru învierea noastră.

La nivelul sentimentelor: Să cunoască personal puterea învierii care le-a fost promisă nu numai pentru ziua de apoi, ci și pentru prezent.

La nivel practic: Să trăiască viața din plin, în virtutea puterii învierii oferite tuturor celor care cred.

SCHIȚA STUDIULUI

- I. **Cunoștințe: Învierea Domnului Hristos este certitudinea în care ne ancorăm credința**
  - A. Ce s-ar întâmpla cu biserica dacă ar pierde din vedere învățătura esențială despre învierea Domnului Hristos?
  - B. Ce alte doctrine ale bisericii ar fi afectate de eliminarea credinței în înviere?
  - C. De ce considerăm că doctrina nemuririi sufletului este o negare a declarației Domnului Isus că El este Învierea și Viața?
- II. **Sentimente: Doctrina despre învierea Domnului Hristos ne oferă putere spirituală pentru prezent și pentru viitor**
  - A. Cum ne simțim când înțelegem că moartea a fost biruită de Domnul Isus Hristos și că nu mai are putere asupra noastră?
  - B. Prin ce se deosebește starea emoțională a celor care au speranța vieții veșnice de a celor care nu au această speranță?
  - C. Cum ne simțim atunci când ne gândim că ne vom revedea în curând cu cei dragi care au trecut la odihnă?
- III. **Practic: Domnul Hristos a înfrânt moartea, eliberându-i pe credincioși din puterea lui Satana**
  - A. Cum ne influențează învierea modul în care ne raportăm la ispită?
  - B. Cum ne influențează ea modul în care dăm mărturie despre Domnul Isus?

Rezumat: Dacă Hristos nu a înviat, creștinismul nu este decât o religie ca toate celelalte și nu mai este singura cale spre viața veșnică.

Când a creat lumea, „Domnul Dumnezeu l-a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață și”, ca urmare, „omul s-a făcut astfel un suflet viu” (Geneza 2:7). Omul rămâne un suflet viu atâta timp cât Dumnezeu îi dă suflare de viață. Însă, în momentul în care El își retrage suflarea de viață, omul moare și se întoarce în țărâna pământului (Psalmii 104:29; Ecclesiastul 12:7). Retragerea suflării de viață nu are loc în mod arbitrar, ci este o consecință inevitabilă a păcatului. Vestea bună este că, deși toți suntem datori cu o moarte, prin Domnul Hristos am primit speranța vieții veșnice.

2. Ce idee din următoarele versete ne arată că Domnul Isus are puterea de a învia morții? Ioan 1:1-4

Domnul Hristos are viața în Sine; El Însuși este Viața (Ioan 14:6). El a creat totul și are puterea de a da viață cui vrea (Ioan 5:21). El poate să le redea viața celor care au murit.

3. Cum are loc învierea? Luca 8:54,55

Conform Bibliei, învierea este procesul invers morții. Omul revine la viață când suflarea de viață de la Dumnezeu se întoarce în el. Așa explică Luca învierea fiicei lui Iair. După ce a aflat că fetița murise, Domnul Isus s-a dus acasă la el și le-a spus celor adunați că fetița dormea. Apoi „a apucat-o de mână și a strigat cu glas tare: «Fetițo, scoală-te!» Și duhul ei [*pneuma*] s-a întors în ea, iar fata s-a sculat numaidecât” (Luca 8:54,55). La porunca Sa, principiul vieții pus în noi de Dumnezeu s-a întors în fetiță. Termenul grecesc utilizat de Luca, *pneuma*, înseamnă „vânt”, „suflare” sau „spirit”. Când îl folosește cu referire la ființele umane, el nu denotă niciodată o entitate conștientă, capabilă să existe separat de trup. În textul acesta, el se referă în mod clar la suflarea de viață.

Moartea este un fenomen atât de des întâlnit, încât ni se pare un lucru normal ca oamenii să moară. Cum putem totuși să ne formăm obiceiul de a avea încredere în făgăduințele lui Dumnezeu cu privire la viața veșnică?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Ioan 11:25.

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Doctrina despre înviere are un impact major asupra vieții credincioșilor și asupra celorlalte doctrine creștine.

Se spune că un antrenor ar fi făcut odată următoarea declarație: „Victoria nu este lucrul care contează cel mai mult, ci este *singurul* lucru care contează!” De fapt, o victorie câștigată în sport este ceva efemer, nu este chiar atât de importantă pentru toată lumea, dar ce ar fi să aplicăm această idee la lucrurile spirituale? „Învierea nu este lucrul care contează cel mai mult, ci este *singurul* lucru care contează!” Învierea are într-adevăr o valoare extraordinară.

Creștinismul nu este doar una dintre multele religii existente. El este unic datorită învățaturii despre învierea Domnului Hristos. Buda, Avraam, Mohamed și Confucius au rămas în mormânt până în ziua de azi. Numai creștinismul pretinde că Fondatorul lui este în viață. Dacă aceasta este doar o presupunere, dacă nu este ancorată în realitate, atunci creștinismul nu poate supraviețui multă vreme.

Apostolul Pavel a înțeles acest lucru și l-a susținut în epistolele sale. Combătând o erezie apărută printre credincioșii corinteni, el a exclamat: „Și, dacă n-a înviat Hristos, atunci propovăduirea noastră este zadarnică și zadarnică este și credința voastră. Ba încă noi suntem descoperiți și ca martori mincinoși ai lui Dumnezeu, fiindcă am mărturisit despre Dumnezeu că El a înviat pe Hristos, când nu L-a înviat, dacă este adevărat că morții nu învie. Căci, dacă nu învie morții, nici Hristos n-a înviat. Și, dacă n-a înviat Hristos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre și, prin urmare, și cei ce au adormit în Hristos sunt pierduți. Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii!” (1 Corinteni 15:14-19).

Activitate introductivă: Invită-i pe membrii grupei să caute imnuri despre învierea Domnului și despre înălțarea Sa la cer, pentru a

În ce privește învierea, Domnul Isus a afirmat că „va veni ceasul când *toți* cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele” (Ioan 5:28,29; sublinierea autorului). Va veni un timp când vor învia *toți*: credincioși și necredincioși, sfinți și păcătoși, mântuiți și pierduți. Tot la fel, apostolul Pavel spune că „va fi o înviere a celor drepecți și a celor nedrepecți” (Faptele 24:15).

4. Deși *toți* vor învia, nu *toți* vor avea aceeași soartă. Ce soartă vor avea cei care au făcut binele? Dar cei care au făcut răul? Ioan 5:28,29

Dacă *toți* vor învia, nu înseamnă în mod automat și că *toți* vor merge în rai: „Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viața veșnică și alții pentru ocară și rușine veșnică” (Daniel 12:2).

Biblia ne învață că Dumnezeu îi va chema la judecată pe *toți* oame-nii cu scopul de a lua o hotărâre cu privire la destinul lor veșnic (Eclesi-astul 12:14; Romani 2:1-11). Executarea acestei hotărâri divine nu are totuși loc imediat după încetarea din viață, ci abia după înviere. Până atunci, cei mântuiți și cei pierduți dorm împreună în țărâna pământu-lui. Învierea nu este în ea însăși o recompensă sau o sancționare, ci o precondiție a primirii vieții veșnice ori a condamnării.

Când a vorbit despre aceste două învieri, Domnul Isus a indicat faptul că destinul nostru va fi stabilit în funcție de calitatea morală a faptelor noastre (bune sau rele). Aceasta nu înseamnă totuși că fap-tele ne mântuiesc, fiindcă tot Domnul Isus ne-a învățat că mântuirea depinde în mod exclusiv de credința în El ca Mântuitor personal (Ioan 3:16). Atunci de ce mai sunt luate în considerare faptele? Deoarece ele certifică autenticitatea credinței noastre în El și consacrarea noastră față de El. Faptele arată dacă mai suntem încă „morți în greșelile și în păcatele” noastre (Efeseni 2:1) sau, dimpotrivă, dacă suntem „morți față de păcat și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru” (Romani 6:11).

Meditează la destinul final care ne așteaptă pe fiecare. Vrei să iei chiar acum decizia de a înlătura orice obstacol din calea spre viața veșnică? Până la urmă, există ceva pe pământul acesta care să valoreze mai mult decât eternitatea?

deschide discuția despre însemnătatea pe care i-o acordau acestei învățături predecesorii noștri. Puteți compara imnuri din diferite perioade, observând asemănările și deosebirile. Ce anume a inspirat aceste imnuri? Pe ce și-au întemeiat credința autorii lor? Ce metafore au folosit pentru a-și transmite ideile? Cere-le membrilor grupei să citească versurile care li se par cele mai semnificative. Deschideți studiul cu unul dintre imnurile alese.

De discuta: Îți întăresc imnurile acestea credința și speranța în înviere?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

O singură religie le promite oamenilor o călătorie dincolo de planeta Pământ și numai una singură are puterea de a împlini această promisiune. Și alte religii fac promisiuni mărețe, dar nu reușesc să le îplinească. Numai creștinismul ne oferă putere în scopul transformării spirituale prin învierea Domnului Hristos. Cum îi poți convinge pe membrii grupei tale de unicitatea credinței noastre în înviere?

Comentariu biblic

I. Un destin luminos sau un destin întunecat?

(Revezi împreună cu grupa Luca 8:54,55 și Ioan 5:28,29.)

Apostolul Ioan consemnează învățătura Domnului Hristos despre înviere în capitolul 5 din Evanghelia sa și aduce unele clarificări în altă parte (Apocalipsa 20), arătând că vor fi două învieri, separate între ele de o perioadă de o mie de ani. Prima înviere este a celor drekți, iar a doua înviere este a celor răi. Aceste două învieri au loc după hotărârea destinului fiecăruia în cadrul judecării divine. Cei care primesc o hotărâre favorabilă au parte de prima înviere. Cei care primesc o hotărâre nefavorabilă sunt readuși la viață după încheierea mileniului, pentru a-și primi pedeapsa. Nu putem face parte și dintr-o grupă, și din cealaltă.

Se pare că doctrina despre înviere a fost pusă sub semnul întrebării încă din perioada de început a istoriei bisericii creștine. În epistolele către corinteni (în special în prima epistolă, în capitolul 15), apostolul Pavel dezbate mai pe larg acest subiect, respingând învățătura că învierea în trup ar fi o idee fantezistă. De asemenea, el a combătut o

Când Isus vorbește despre moarte și pedeapsa celor răi, în textul grecesc sunt folosite două cuvinte: *hadēs* și *gehenna*. *Hadēs* este echivalentul ebraicului *she'ol* care, în Vechiul Testament, are sensul de „locuință a morților”, „mormânt”, „loc unde coboară toți când mor”, fără a avea conotația de „pedeapsă” sau „răsplată”. Dar, în Noul Testament, este un pasaj în care *hadēs* pare a fi asociat cu pedeapsa.

5. Care este ideea principală transmisă de parabola bogatului nemilos-tiv? Găsim aici vreo dovadă că, imediat după ce mor, oamenii se duc fie în rai, fie în iad? Luca 16:19-31

Pilda bogatului nemilos-tiv nu are ca temă starea omului în moarte, dar folosește drept cadru o credință populară nebiblică a timpului, cu privire la ceea ce se întâmplă după moarte. Lecția transmisă de pildă este că destinul nostru este determinat de deciziile noastre zilnice și, dacă respingem ocaziile pe care Dumnezeu ni le oferă aici, nu ne vom mai întâlni cu ele după ce murim. O interpretare literală mai mult creează probleme decât să rezolve. Chiar amănuntele tabloului descris aici de Domnul Isus sunt alese ca să ne ajute să înțelegem că nu trebuie să luăm cuvintele în sensul lor propriu, ci în sensul figurat.

6. Ce avertizări a dat Domnul Isus cu privire la iad? Matei 5:22,29,30; 23:33.

În limba română, în Evanghelii nu întâlnim cuvântul „iad”, ci cuvântul „gheenă”, care are și înțelesul de „infern”, „iad”. În textul grecesc, apare cuvântul *gehenna*, provenit din numele ebraic *Gê Hinnom*, „Valea (fiilor) lui Hinom”. Vechiul Testament spune că valea aceasta se afla la sud de Ierusalim și acolo împărații Ahaz și Manase îndeplineau ritualul păgân oribil al arderii copiilor în cinstea lui Moloh (2 Cronici 28:3; 33:6). Ulterior, împăratul Iosia a pus capăt acestei practici (2 Împărați 23:10). Din cauza păcatelor săvârșite acolo, Ieremia a prorocit că Dumnezeu avea să transforme locul într-o „vale a măcelului” (Ieremia 32,35; 19:6), într-un cimitir. Pentru aceste motive, Valea lui Hinom a devenit simbolul judecății finale și al pedepsirii celor răi. Domnul Isus a întrebuițat acest nume în sens figurat, fără să dea explicații despre timpul și locul pedepsei, dar acestea se găsesc în mai multe pasaje biblice și toate ne arată că iadul nu este un loc al chinurilor veșnice.

învățătură falsă apărută în Tesalonic cu privire la învierea celor drepti, dar și o altă învățătură falsă alimentată de „Imeneu și Filet, care s-au abătut de la adevăr. Ei zic că a și venit învierea și răstoarnă credința unora” (2 Timotei 2:17,18).

Însă probabil că și mai nociv decât aceste învățături a fost docetismul apărut în secolul al II-lea d.Hr. El a fost susținut mai ales de gnostici și, ulterior, în secolul al IV-lea, de maniheiști. Având la bază ideea că materia în sine este rea, hristologia lor respingea întruparea Domnului, considerând că, dacă Hristos ar fi avut un trup adevărat, atunci puritatea Lui ar fi fost compromisă. Ei considerau că El S-ar fi dat drept om, dar înfățișarea omenească nu era decât o iluzie. De aceea, din moment ce nu a avut trup, învierea nu a fost necesară. Hristologia biblică autentică susține că Hristos a fost om adevărat și Dumnezeu adevărat, că a avut un trup real și a murit efectiv, apoi a înviat în trup.

Revizioniștii moderni au conceput teorii care conservă unele aspecte ale docetismului. Unii au depus eforturi pentru a face distincție între Hristos ca personaj istoric (ca persoană tangibilă) și Hristos ca personaj mitologic al credinței religioase (ca obiect al închinării credincioșilor), urmând aceeași traiectorie ca acești interpreți din vechime. În interpretările lor, ei sugerează că nu este important dacă Isus a înviat în trup sau nu. Ceea ce contează este învierea Sa în inimile noastre (simțăminte) și nu ieșirea Sa din mormânt (realitatea obiectivă), spun ei. Dar Cuvântul lui Dumnezeu spune clar și răspicac: învierea Domnului a fost reală și este unica asigurare fermă a mântuirii.

De discutat: Cum ne putem asigura că vom avea parte de prima înviere?

II. Eliberare din închisoare

(*Revezi împreună cu grupa Ioan 11:38-44.*)

Cuvântul din Noul Testament tradus cu „gheenă” este *hadēs* și nu transmite ideea de răsplată sau de pedeapsă. *Hadēs* este „locuința morților”, locul unde merg toți cei care mor, un loc unde nu există activitate, ci toți „dorm”. „Somnul” acesta va fi în cele din urmă întrerupt, fiindcă toți vor auzi glasul Său și vor învia, fie la prima, fie la a doua înviere. Închisoarea morții va rămâne atunci goală. Toate acestea au depins de învierea Domnului Hristos. Biruința Sa finală asupra morții a fost prevestită

7. Ce a însemnat învierea lui Lazăr pentru lucrarea Domnului Isus pe pământ? Ioan 11:38-44

Domnul Isus a mai săvârșit două învieri, dar niciuna nu a fost atât de impresionantă ca aceasta. Lazăr era mort de patru zile, lucru pe care îl confirmă Marta, sora lui. În plus, învierea lui Lazăr are loc în plină zi, înaintea unei mulțimi de oameni, iar dovada învierii a fost de netăgăduit.

Totuși mai importantă și mai impresionantă decât învierea lui Lazăr a fost învierea Domnului Isus. El are viața în Sine și, de aceea, are putere nu numai să îi aducă pe morți la viață și să îi dea viață cui vrea (Ioan 5:21), ci și să-Și dea propria viață și să o ia iarăși înapoi (Ioan 10:17,18). Învierea Sa este dovada clară a acestui fapt.

8. Ce legătură este între învierea Domnului Isus și învierea noastră? De ce este învierea Sa atât de importantă pentru mântuirea noastră? 1 Corinteni 15:17-20

Puterea Domnului Hristos de a rupe legăturile morții este de netăgăduit. El a ieșit din mormânt ca prim rod al celor care dorm în țărâna pământului. Învierea Sa este garanția învierii fiecărui credincios, căci El ține cheile morții (Apocalipsa 1:17,18).

„Pentru cel credincios, Hristos este Învierea și Viața. Prin Mântuitorul nostru, s-a recâștigat viața care se pierduse prin păcat, deoarece El are viața în Sine pentru a trezi la viață pe cine vrea. El este investit cu dreptul de a da nemurire. Viața pe care Și-a dat-o în natura omenească o ia din nou și o dă omenirii.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 786, 787

După ce V. I. Lenin a murit, trupul său neînsuflețit a fost conservat prin înghețare, în speranța că, în cele din urmă, știința va descoperi o metodă de aducere a morților la viață. Până acum însă nu s-a descoperit această metodă. Moartea are încă putere asupra noastră și nu poate fi înfrântă decât de Acela care a creat viața. Ce ne spune acest adevăr despre motivul pentru care trebuie să avem încredere că El ne va învia așa cum a promis?

de faptul că El a înviat trei oameni: pe fiica lui Iair, pe fiul văduvei din Nain și pe Lazăr. Nu încapе îndoială că învierea lui Lazăr a fost cea mai impresionantă, fiindcă trupul lui neînsuflețit se afla deja în mormânt de patru zile. De asemenea, după învierea Sa (Matei 27:51-53) au înviat și alți oameni care muriseră. Aceste prime „eliberări” din ghearele morții au prevestit operațiunea masivă de eliberare care va avea loc la revenirea lui Hristos, când lacătele temniței lui Satana vor fi sfărâmate.

De discutat: Imaginează-ți scena primei învieri.

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Învierea Domnului Hristos constituie fundamentul credinței noastre în viața veșnică fericită și, totodată, fundamentul transformării spirituale de care putem avea parte chiar acum. Cei păcătoși au promisiunea unui viitor în paradis și a unei schimbări radicale prezente. Convertirea include îndreptățirea și sfințirea. Ambele aspecte se sprijină pe adevărul despre moartea și învierea Domnului Hristos. Ce putem face pentru a nu neglija acest aspect?

Întrebări

1. Cum putem folosi, în luptele noastre zilnice cu ispitele lui Satana, cu simțămintele de descurajare și cu îngrijorarea legată de viitorul nostru, puterea spirituală oferită de învierea lui Hristos?
2. Cum ne ajută adevărul despre înviere să facem față pierderii celor dragi?
3. Cum ne protejează de spiritism și de tendințele moderne de spiritualizare a învierii? Dar de învățătura greșită a iadului veșnic?
4. Cum le putem vorbi celor îndurerați și disperați despre speranța învierii?
5. Cum le putem transmite generațiilor viitoare acest adevăr prețios?

4. SĂ TRECEM LA ACȚIUNE!

Activitate: Oferă-le membrilor grupei foi de hârtie și instrumente de scris. Invită-i să scrie o scrisoare în care să descrie ce își doresc să facă după ce se vor revedea cu cei dragi ai lor care nu mai sunt. Scopul este exprimarea într-un mod creativ și concret a credinței în învierea celor dreπți, anticipând bucuria lor viitoare. Dacă nu dispuneți de hârtie și instrumente de scris, realizați activitatea oral.

Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, capitoarele „Lazăre, vino afară!”, p. 524-536, și „A înviat Domnul”, p. 779-787.

„Glasul Fiului lui Dumnezeu îi cheamă afară pe sfinții care au adormit. El privește spre mormintele celor dreپți și apoi, ridicând brațele spre cer, strigă: «Trezii-vă, trezii-vă, trezii-vă, voi, care dormiți în țărână, și ieșiți!» Pe tot cuprinsul pământului, morții vor auzi acest glas și cei care vor auzi vor trăi. (...) Ei ies din închisoarea morții îmbrăcați în slavă nemuritoare, strigând: «Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?» (1 Corinteni 15:55). Și cei dreپți care sunt în viață și sfinții înviați își unesc glasul într-un strigăt de biruință prelung și fericit.” – Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 644

Întrebări pentru discuție:

1. Cu toții ne-am confruntat cu realitatea morții, cu aparenta ei finalitate și cu aparentul ei nonsens. Dacă nu ar exista Dumnezeu, dacă nu ar exista nicio speranță de a trăi veșnic, dacă nu ar exista înviere, atunci ce sens ar mai avea viața aceasta? Ce sens ar mai avea dacă toți am muri și amintirea noastră ar pieri pentru totdeauna? În ce fel te ajută concepția ta despre înviere să răspunzi la aceste întrebări?
2. Ce probleme se nasc din concepția că sufletul este nemuritor? De ce este Satana atât de dornic să răspândească această concepție nebiblică? Ce rol va juca ea în ultimele scene ale istoriei acestei lumi? De care amăgiri ne ferește concepția că moartea este ca un somn?

Cutiuța cu povestiri

Mukà [cu accent pe a doua silabă] este a treia soție a șefului tribului Himba și locuiește în nordul Namibiei.

Deși unii copii Himba merg la școală, numai puțini din cei care rămân în așezările lor știu să citească și să scrie. Poporul acesta și-a păstrat obiceiul de a transmite istoria și cultura din generație în generație în timpul povestirilor de seară din jurul focului.

Misionarii adventiști lucrează deja de peste cincisprezece ani cu acești oameni, încercând să și-i apropie, să îi învețe despre Dumnezeu și să le arate că le pasă de ei. Odată, când Mukà s-a îmbolnăvit grav, s-au rugat pentru ea și Dumnezeu a vindecat-o. Acum, soțul ei îi respectă pentru tot ceea ce fac pentru familia și pentru poporul lui.

Mukà are o deosebită bucurie să-i primească pe misionari în casa ei și să-i asculte cum se roagă. I-ar plăcea să meargă și la biserică, dar locul de închinare este prea departe, iar ca să meargă cu căruța nu e posibil, fiindcă familia este prea numeroasă. Prin urmare, se mulțumește să se roage ori de câte ori prinde un timp liber.

De curând, misionarii au organizat o evanghelizare specială pentru populația Himba. Toți au fost invitați și aproape toți au participat. Cu această ocazie, șeful lor a primit un cadou deosebit: un MP3 player cu baterie solară! Misionarii l-au învățat cum să îl lase la soare ca să se încarce și cum să-l folosească pentru a asculta povestiri despre Dumnezeu.

Când a ajuns acasă, șeful de trib i-a dat MP3 playerul primei sale soții. După ce a ascultat tot, ea i l-a dat celei de-a doua soții, iar aceasta la rândul ei i l-a dat lui Mukà. Astfel, toți membrii familiei, inclusiv copiii, au avut ocazia de a asculta povestiri despre Domnul Isus.

„Am ascultat cu bucurie tot ce au povestit despre Isus și pot să spun că acum Îl cunosc mai bine pe Dumnezeu”, spune Mukà. „Îmi doresc mult să-L cunosc și să aflu cum pot să fac ce vrea El.”

MP3 playerele au un mare succes în rândul populației Himba. Recent, colecta din Sabatul Treisprezece a ajutat la achiziționarea lor și la înregistrarea de povestiri biblice în limba himba. Vă mulțumim pentru darurile voastre. Prin ele, oameni precum Mukà și soțul ei Îl pot cunoaște pe Mântuitorul și pot învăța cum să-L urmeze.

Mukà locuiește împreună cu familia ei în nordul Namibiei.